

---

# Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

---

Palestra 6/7(55), 92

---

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

# NACZELNA RADA ADWOKACKA

## Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

### 1. ZESPOŁY ADWOKACKIE NIE SĄ LEGITYMOWANE DO WNOSZENIA ODWOŁAŃ OD UCHWAŁ RAD ADWOKACKICH DOTYCZĄCYCH OZNACZANIA SIEDZIB ZAWODOWYCH ADWOKATÓW

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej  
z dnia 25 maja 1962 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania Zespołów Adwokackich Nr 1 i 2 w Bielsku-Białej od uchwały Rady Adwokackiej w Katowicach z dnia 21 lutego 1962 r. wyrażającej zgodę na przeniesienie siedziby zawodowej adw. X z Wodzisławia do Bielska-Białej,

#### p o s t a n o w i ł :

stwierdzić niedopuszczalność odwołań zespołów adwokackich od uchwał rad adwokackich w przedmiocie siedziby zawodowej adwokatów.

#### U z a s a d n i e n i e

Rada Adwokacka w Katowicach uchwałą z dnia 21.II. 1962 r. wyraziła zgodę na przeniesienie przez adw. X siedziby zawodowej z Wodzisławia do Bielska-Białej. O swej uchwale Rada zawiadomiła — prócz zainteresowanego — także Zespoły Adwokackie w Wodzisławiu i Bielsku-Białej. Widocznie z tego powodu Zespoły Adwokackie w Bielsku-Białej Nr 1 i 2 uznały się za legitymowane do zaskarżenia tej uchwały i wniosły od niej odwołania, opierając je przede wszystkim na dostatecznej — ich zdaniem — liczbie adwokatów w tym mieście.

W związku z tym należy rozważyć, czy w przedstawionych okolicznościach zespoły są legitymowane do wnoszenia odwołań. Legitymacja taka nie znajduje oparcia ani w ustawie o ustroju adwokatury, ani też w przepisach rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zespołów adwokackich. Uchwała rady adwokackiej co do siedziby określonego adwokata ma dwojaki charakter: z jednej strony, jako dotycząca bezpośrednio poszczególnej osoby, podlega ona zaskarżeniu przez tę osobę zgodnie z art. 25 pkt 2 u. o u.a., a z drugiej strony, jako wyraz dążenia do prawidłowego rozsiadlenia adwokatów, nosi ona charakter zarządzenia ogólnego nie podlegającego zaskarżeniu przez osoby trzecie.

Stanowisko w sprawie niedopuszczalności skarżenia uchwał o charakterze zarządzeń ogólnych znalazło wyraz w uchwale Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 21.VI.1957 r. („Palestra” z 1957 r. nr 4, str. 97—98). Odmienne stanowisko prowadziłoby do tego, że każdy zespół i każdy adwokat mogliby odwoływać się od każdej uchwały co do siedziby każdego adwokata, co byłoby nie do przyjęcia.

Okoliczność, że o uchwale swej Rada Adwokacka w Katowicach zawiadomiła Zespół Adwokacki w Wodzisławiu i Zespoły Adwokackie w Bielsku-Białej, nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż Zespół w Wodzisławiu musiał być zawiadomiony z celu skreślenia adw. X z listy członków, a Zespoły w Bielsku-Białej należało poinformować na wypadek, gdyby adw. X ubiegał się o przyjęcie do któregośkolwiek z tych Zespołów.

Wobec braku legitymacji skarżących do wniesienia odwołania należało postanowić jak wyżej.